

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 282. szám

Ara: 50 fillér

Vasárnap, 1957. december 1.

Tervén felül gyárt

a Szalámigyár: negyven vagonnal több szalámiféleséget
a Paprikafeldolgozó: hétmillió forint értékű paprikát

Lassan elkopnak az év hónapjai. Most léptünk az utolsóba. Ez a tény arra készteti üzemeink vezetőit, hogy szinte napról napra figyeljék a tervteljesítés alakulását, ügyeljenek, nehogy elmaradjanak. Több helyen nagyon neki kell gyürkőzni, hogy adósság nélkül lépik át az új esztendő küszöbét. Másutt viszont már jelentik, vagy jelentették, hogy befejezték éves tervüket. Ezt legtöbb helyen azzal érték el, hogy a vállalat munkásai, vezetői összefogva, s minden erejüket latbavetve végezték munkájukat. Itt-ott azonban az is közrejátzott, hogy laza tervekkel adtak egyes minisztériumok a vállalatoknak. A tervteljesítés rácsfol a hi-

tetlenkedőkre, a munkások lelkes munkája választ adott a kételkedőknek. Ma már elmondhatjuk, Szegeden igen szép eredmények várhatók az év végére. A hét végén két szegedi nagyüzem, a Szalámigyár, s a Paprikafeldolgozó Vállalat jelentette éves tervének teljesítését.

★

Néhány napja érdekes statisztikát készítettek a Szegedi Szalámigyárban. Ebből kitudnik, hogy 1950-ben hatvanhat és fél vagon szalámit és hentesárut készítettek a gyárban. Ez is jóval több, mint amennyit Pickék idejében termelt az üzem. 1953-ra már ez a mennyiség 151 va-

gonra emelkedett. A múlt évben annak ellenére, hogy a termelésben itt is érződött bizonyos mértékig az ellenforradalom hatása, 215 vagon árut készítettek. Az idei éves tervük annyi volt, mint a múlt évi teljesítmény, de már november végére teljesítették tervüket. Előreláthatólag mintegy 19 millió forint értékű áruval termelnek többet. Ez mennyiségben mintegy negyven vagon szalámit és húsféleséget jelent.

★

A jó paraszti munka, a kedvező időjárás meghozta eredményét a paprikatermelésben is. Más esztendőkhöz viszonyítva az idén jobb termést takarítottak be, s általában időben adták át a feldolgozó vállalatnak. Állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és egyéni dolgozó parasztok is. Az átvételek-nél ugyan voltak zavarok, de ez is csak többnyire abból adódott, hogy a termelők egy része, különösen Csongrád megye északi községeiben és városaiban nem akarták befűzni az átadás előtt a paprikát. Ömszelte viszont a vállalat nem tudott minden mennyiséget rövid egy hét alatt befogadni.

A jó termés nagyban elősegítette, hogy a vállalat november 28-án teljesítette termelési tervét. Természetesen ez a szép eredmény a vállalat dolgozói jó munkájának köszönhető elsősorban. Most újabb vállalatot tettek a munkások, elhatározták, hogy az év végéig mintegy hétmillió forint értékű árut állítsanak elő tervén felül. Így akarnak több paprikát biztosítani belföldi fogyasztásra és az exportszállítások részére is. Szép eredményeket ért el már eddig is az exportszállításban is a Paprikafeldolgozó Vállalat. Az év december elsejéig terjedő tervét 175 százalékra teljesítette. A belföldi szállítási kötelezettségét is túlteljesítette 14 százalékkal.

Naponta csaknem háromszáz vagon cukor készül

A cukorgyárak nagyszzerű eredménnyel dolgoznak. Most naponta negyven vagonnal több cukor készül, mint az előző években, s így a napi össztermelés háromszáz vagon körül mozog. Az ipar már 170 millió kiló cukrot készített.

Hétfőn Szegedre érkezik a Francia Kommunista Párt küldöttsége

Kedves vendégek érkeznek hétfőn Szegedre. A Francia Kommunista Párt hazánkban tartózkodó küldöttsége városunkba is ellátogat és előreláthatóan egy napot töltenek itt, hogy amennyire idejük engedi, megismerkedjenek Szegeddel, s a város dolgozóinak életével. Kedden Hódmezővásárhelyre látogatnak át. Szeretettel köszöntjük városunkban a francia kommunisták, a francia munkáspolitikai elcsapatának képviselőit, akik nehéz harcot folytatnak hazájukban a munkások sztrájkaként megteremtéséért, a dolgozók életkörülményeinek megjavítása, az algériai béke kivívása, s a francia nép boldog, békés jövőjének biztosítása érdekében.

A társadalmi tulajdon megvédéséről, a kulturális nevelőmunkáról és a bizalmihálózat működéséről

tárgyalt a Szakszervezetek Megyei Tanácsának Elnöksége

Tegnap, szombaton délelőtt ülést tartott a Szakszervezetek Megyei Tanácsának Elnöksége. Az ülés napirendjén számos társadalmi és szakszervezeti kérdések szerepeltek. Megtárgyalták a többi között a KPVDSZ területi bizottsága elnökének jelentése alapján a társadalmi tulajdon védelmében végzendő szakszervezeti feladatokat — különös tekintettel a vendéglátóipari és kereskedelmi munkahelyekre. A beszámoló ismertette azokat az intézkedéseket, amelyeket az állami és szövetkezeti kereskedelem vezető testületeivel közösen fogantatosított a szakszervezet a társadalmi tulajdon fokozott megvédése érdekében.

Anyagi kedvezményeket élveznek azok, akik egész évben leltárihiány nélkül dolgoznak —, ellenben mindenféle jutalmazásból kikeresztik azokat, akiknél a negyedévi elszámolás során leltárihiány mutatkozik.

Ismertette Kókai elvtárs, a KPVDSZ területi bizottság-

nak elnöke, hogy idén, a múlt évhez képest általában csökkent a leltárihiány, jóllehet néhány esetben bírósági eljárást kellett indítani becsutelt boltvezetők ellen. Javasolta, hogy élesszék újra a társadalmi bíróságokat és alkalmazkazzák a megszegényítést a népvagyon fosztogatói ellen. Ezzel párhuzamosan — mondotta —

fokozni kell a társadalmi ellenőrzést és a nevelőmunkát.

A kereskedelemben a társadalmi tulajdon ellen elkövetett vétségek legtöbbször a vásárlók rovására is történnek, éppen ezért apellálni kell a szélesebbkörű ellenőrzés megszervezésére.

Második napirendi pontként a szakszervezetek kulturális nevelőmunkáját tárgyalta meg az elnökség, megállapítva, hogy ezen a téren generális változásokra van szükség. Mindenekelőtt

együttműködésre kell törekednie a szakszervezetnek a művelődési munka állami vezető fórumaival.

Természetesen ez a törekvés csak akkor lesz eredményes, ha mindkét részről megnyilatkozik. Sajnos, a meghívott testületek közül csupán a megyei tanács művelődésügyi osztálya képviseltette magát ezen a fontos értekezleten.

Szóba került a beszámoló és a hozzászólások elhangzása során, hogy

több helyen — főként megfelelő vezetés hiánya miatt — nem használják ki a drága pénzen megteremtett művelődési lehetőségeket.

Ma:

Kádár János elvtárs felszólalása a vasasok kongresszusán

Népfőiskola nyílt Kisteleken

Tiszakutató-nap Szegeden

Nagy nyeremények a lottón

Milyen a téli divat?

»A CSILLAGOK FELÉ«

Moszkvában november 7-én megnyílt Össz-szövetségi Művészeti Kiállításnak nagy sikere van. Képünk a kiállításról készült. Előterben Posztnyikov »A csillagok felé« című szobra

Téli könyvvásár

Ma kezdődik az ország minden városában, falujában az egy hónapig tartó téli könyvvásár, amelyre a szegedi könyvesboltok is felkészültek. A vásár alatt sok-sok szép, jó könyv várja a boltok polcain a szórakozásra, tudásra vágyakozókat.

Nem mindig volt ez így. Kazinczy Ferenc még azt panaszkolta: »Gyalázatos dolog, hogy a mi Magyaraink még ezen Magyar EPOCHÁBAN sem olvasnak. Híjában vádolta Szatsvai azzal az írót, hogy drágán szabják könyveik árát.« A kis példányszámban megjelenő könyv akkor és még később is viszonylagosan drága volt.

A múlt század közepén a Pesten megjelenő Politikai Ujdonságok 1857. évi március 25-iki számában a következő hírt jelent meg: »Szegedi tanyákon történt, hogy egyik gazda a szomszédos tanyatulajdonostól egy kopott könyvet kapott olvasgatni, mellyet végig forgatván úgy megkedvelte, hogy mindenképp szeretne volna az birtokába keríteni; mivel pedig az igazi tulajdonos előtt is nagy becsben állott a könyv, végre megalkudtak egy mérő tiszta búzában, a mellynek árába, a könyv új korában koránt sem került. Ez eset is tanúskodik népünk olvasóvágya felől, csak hogy még sokan nem tudják, minő könyvet kellene megvenni.«

Krúdy Gyula írta 1915-ben: »Hazánkban a könyv még mindig a legnagyobb luxus-cikk. Valóban rendkívül jó termésnek kell lenni, vagy derék kártyajárásnak, hogy Magyarországon az új könyveknek vevője akadjon.«

Mennyire csodálkoznak Kazinczy Ferenc, Pákh Albert, a Politikai Ujdonságok szerkesztője és a lapkiadó Heckenast nyomdász-mester, Krúdy Gyula, ha itt járna az idei szegedi téli könyv-vásáron. Milyen nagy lett az az olvasóvágy, és nem kell már egy mérő tiszta búzát adni egy kopott fedetű régi könyvért.

A társadalom fejlettségi fokának egyik ismertető jele a könyvszükséglet mértéke. Ez mind nagyobb és nagyobbá válik napjainkban. Az egészséges olvasóvágy, a tudásszomj úgy igényli a könyvet, mint a test az életfenntartásához elegendhetetlenül szükséges tápanyagokat. Minél nagyobb számban és minél jobb könyv jelenik meg egy országban, annál nagyobb a lehetősége annak, hogy fiai nagyobb tudásra tegyenek szert. És erre manapság különösen szükség van. A jó könyv a szocialista kultúra csendben dolgozó szervező munkása. Nem kell már nagy árat fizetni, anyagi adozatot hozni a könyvért, amelyet valaki olvasni kíván. A magyar könyvek soha nem sejtett példányszámban hagyják el a nyomdát és olcsó áron lesznek a könyvek barátainak tulajdonává. Arany János Toldi-trilógiája százhuszezer példányban jelent meg az Olcsó Könyvtár századik köteteként. A magyar és a világtudomány remekművei filléres áron vásárolhatók még ebben és más sorozatban. Minél magasabbrendű a kultúra, annál fokozottabb az igény az örökéletű remekművek, a tudást adó szakkönyvek iránt.

A dolgozó embernek kedves pihenője, szórakoztatója a könyv. Tóth Árpád megénekelte a fiatal, munkába menő leányt, aki reggel a villamoson derült arcú regényt olvas, s ez »letörli egy sorsocska árva könyvét«. A könyv azonban nemcsak szórakoztató, hanem tanítómester is. Mégpedig a legtöbbször a legfáradhatatlanabb, a legmegértőbb tanítómester, aki mindig rendelkezésünkre áll, nem büntet, a hitlenségért szemrehányás nélkül megbocsát és mindig csak ad. Van-e könyvek, amelyekkel nem szabad csupán muló ismeretséget kötni: rövid időre a könyvtárból kölcsönözni, mert ezeken mindig kézzel kell lenniük. Ilyen társaink ezek, s ezért tulajdonunkká kell válniuk. Nem olyan régen, a magyar vidéken a Komáromi Kalendárium volt az egyetlen olvasmány. Ma azonban a leg távolabbi faluba is sok-sok szórakoztató, tanító könyv jut el, hogy ne maradjon a nép tudás nélkül.

dr. J. Gy.

Nemzetközi bélyegkiállítás Budapest

A FIP, a Nemzetközi Bélyeggyűjtő Szövetség legutóbbi kongresszusán úgy határozott, hogy 1961-ben Budapestben tartják a nemzetközi bélyegkiállítást, s a szövetség évi kongresszusát.